

A photograph of yellow flowers in the foreground with a winding road and dunes in the background.

Door de bocht

Onlangs zoefde ik over de Zeeweg vanuit Bloemendaal richting kust. Eigenlijk stiekem. Als redactielid van het blad DUIN sta ik natuurlijk vierkant achter het verzet van Stichting Duinbehoud tegen wegen door de duinen. Echt genieten van de duinen doe ik trouwens als ik er wandel, fiets of vogels kijk, maar een ritje erdoorheen met de auto vind ik soms ook aantrekkelijk. Op verschillende plaatsen is dat goed mogelijk. Deze Zeeweg is een rante vierbaansweg, vijf kilometer lang, met links en rechts duinen zover je kunt kijken; met nauwelijks bebouwing en met fantastische bochten. Ik denk hier altijd terug aan de keren, dat ik als kind met vele anderen op een warme zondag naar het strand fietste. Hoe blij waren we iedere keer als de laatste ruime bocht in 't zicht kwam. We konden de zee ruiken. Nog even en we konden erin.

Die bochten zijn ook berucht. Een van de ruimste heette vroeger de Zephatbocht, vernoemd naar een chirurg uit het nabij gelegen Marinehospitaal, die daar veel geld aan verdiende. Dat jonge, dronken mannen hier achter elkaar de bocht uitvlogen, bracht de Provincie ertoe halverwege de jaren negentig een stevig plan te lanceren: de weg recht te trekken en geheel te verlichten! Gelukkig ging dat niet door.

De weg bleef prachtig slingeren door de duinen. Wel kwamen er een rotonde, een stoplicht, een maximum snelheid en veel, heel veel verkeersborden. Bij vijfentachtig raakte ik de tel kwijt... Desondanks blijft het bijzonder hier te rijden: de duinen blijven de duinen, de ruimte blijft groots en het licht blijft prachtig.

ANNELIES BOUTELLIER

Foto: Joost Bouwmeester.